

VRHOVNO SODIŠČE
REPUBLIKE SLOVENIJE

I U 2021/2010-35
I Up 277/2012

03-03-2013

SKLEP

Vrhovno sodišče Republike Slovenije je v senatu, ki so ga sestavljali vrhovni sodnica in sodnika Milica Štern, kot predsednica, ter Bojan Dolenc in mag. Gorazd Kobler, kot člana,

ob sodelovanju višje pravosodne svetovalke Maše Trbanc Logar, kot zapisnikarice,

v upravnem sporu tožeče stranke: _____, ki jo
zastopa _____ oseba z opravljenim pravniškim državnim izpitom,
_____, zoper toženo stranko: **INFORMACIJSKI**

POOBLAŠČENEC, Ljubljana,

zaradi dostopa do informacij javnega značaja,

o pritožbi tožeče stranke zoper 1. točko izreka sodbe in sklepa Upravnega sodišča Republike Slovenije v Ljubljani I U 2021/2010-30 z dne 14. 3. 2012,

na seji 13. februarja 2013

SKLENILO:

- I. Pritožba se zavrne in se potrdi izpodbijani sklep.
- II. Tožeča stranka sama trpi svoje stroške pritožbenega postopka.

OBRAZLOŽITEV:

1. Z izpodbijanim sklepom (1. točka izreka sodbe in sklepa) je sodišče prve stopnje na podlagi 6. točke prvega odstavka 36. člena Zakona o upravnem sporu (v nadaljevanju ZUS-1) zavrglo tožničino (v nadaljevanju pritožničino) tožbo v delu, ki se nanaša na izpodbijanje odločbe Okrajnega sodišča v Kočevju, št. Su 020504/2010-128 z dne 22. 9. 2010. Sodišče prve stopnje v obrazložitvi izpodbijanega sklepa ugotavlja, da je tožena stranka kot drugostopenjski organ z odločbo in sklepom, št. 090-191/2010/5 z dne 1. 12. 2010, odpravila odločbo prvostopenjskega organa in sama odločila o pritožničini zahtevi za vpogled v stari osebni imenik za k.o. Trava in k.o. Draga tako, da je njeno zahtevo zavrgla na podlagi 4. točke prvega odstavka 129. člena Zakona o splošnem upravnem postopku (v nadaljevanju ZUP; iz razloga, ker se o isti zadevi že vodi upravni postopek). Tožena stranka je namreč ugotovila, da je o pravici pritožnice do dostopa do originalnih seznamov posestnikov v k.o. Trava in k.o. Draga že odločila z odločbo, št. 090-165/2009/7 z dne 8. 3. 2010 (na podlagi ugotovitve, da se zahtevi z dne 15. 7. 2009 in 11. 8. 2010 popolnoma ujemata). Po presoji prvostopenjskega sodišča zato pritožnica ne more več zahtevati odprave odločbe prvostopenjskega organa, s tem pa ne izkazuje več pravnega interesa za vodenje postopka glede izpodbijanja odločbe prvostopenjskega organa.
2. Pritožnica v pritožbi navaja, da se ne strinja s 1. točko sodbe in sklepa prvostopenjskega sodišča. Meni, da bi moral prvostopenjski organ v skladu z njeno zahtevo odgovoriti na vprašanje, ali ima pravico do vpogleda in fotokopiranja starih osebnih imenikov njenih pokojnih prednikov za k.o. Draga in k.o. Trava, v katerih so navedeni predniki vpisani kot lastniki. Kot denacionalizacijska upravičenka na tej podlagi utemeljuje svoj pravni interes. Navaja še, da je prvostopenjski organ njeno zahtevo napačno štel za zahtevo po dostopu do informacij javnega značaja. Napačna pa je tudi ugotovitev, da se zahtevi z dne 15. 7. 2009 in 11. 8. 2010 smiselno popolnoma ujemata. Predlaga, da pritožbeno sodišče izpodbijano sodbo in sklep odpravi in odstopi pristojnemu sodišču v Kočevju v novo odločanje.

K I. točki izreka:

3. Pritožba ni utemeljena.
4. Pritožnica je vložila pritožbo zoper sklep (1. točka izreka sodbe in sklepa) sodišča prve stopnje in v tem obsegu je Vrhovno sodišče pritožbo tudi presoјalo. Omejilo se je torej na presoјo pritožbenih ugovorov, ki se nanašajo na sklep in se ni opredeljevalo do pritožbenih ugovorov, ki se nanašajo na vsebinsko odločitev o tožbi, torej na sodbo, s katero je bila tožba zavrnjena (2. točka izreka sodbe in sklepa), saj zoper sodbo pravno sredstvo (glede na 83. člen ZUS-1 bi to morala biti revizija) ni bilo vloženo.
5. Upravni spor je dopusten le, če so izpolnjene procesne predpostavke, med drugim določene v prvem odstavku 36. člena ZUS-1. Ena izmed njih je določena v 6. točki istega člena in se nanaša na obstoj pravnega interesa: upravni akt, ki se izpodbija s tožbo, očitno ne posega v tožnikovo pravico ali njegovo neposredno, na zakon oprto osebno korist. Sodišče mora na obstoj strankinega pravnega interesa paziti ves čas postopka (drugi odstavek 36. člena ZUS-1), tožnik pa mora ves čas upravnega spora izkazovati, da izpodbijani akt posega v njegove pravice in pravne koristi oziroma njegov pravni položaj in da bi ugoditev njegovi tožbi privedla do spremembe njegovega pravnega položaja.
6. Po presoјi Vrhovnega sodišča je pravilno stališče sodišča prve stopnje, da pritožnica ne izkazuje pravnega interesa za vodenje postopka glede izpodbijanja prvostopenjske odločbe. S tem, ko je tožena stranka s svojo odločbo v pritožbenem postopku odpravila odločbo prvostopenjskega organa z dne 22. 9. 2010 in sama odločila o pritožnični zahtevi, je tudi po presoјi Vrhovnega sodišča odpadel (prenehal) pravni interes tožnice za odpravo te odločbe, saj očitno ne posega več v pravico ali neposredno, na zakon oprto osebno korist tožnice.
7. Odločitev sodišča prve stopnje, ki je tožbo v (s to pritožbo izpodbijanem) delu, ki se nanaša na izpodbijanje odločbe prvostopenjskega organa, zaradi pomanjkanja pravnega interesa kot procesne predpostavke za vsebinsko obravnavanje tožbe zavrglo na podlagi 6. točke prvega odstavka 36. člena ZUS-1, je tako pravilna in zakonita.
8. Ker uveljavljani pritožbeni razlogi in tudi razlogi, na katere mora Vrhovno sodišče paziti po uradni dolžnosti, v tem primeru niso podani, je Vrhovno sodišče na podlagi 76. člena v zvezi z drugim odstavkom 82. člena ZUS-1 pritožbo zavrnilo kot neutemeljeno in potrdilo izpodbijani sklep sodišča prve stopnje.

K II. točki izreka:

9. Pritožnica s pritožbo ni uspela, zato sama trpi svoje stroške pritožbenega postopka (prvi odstavek 154. člena in prvi odstavek 165. člena ZPP v zvezi s prvim odstavkom 22. člena ZUS-1).

Ljubljana, 13. februar 2013

Predsednica senata:

Milica Štern, l.r.

Ta prepis je soglasen z izvrsnikom.
Podpis pristojnega delavca sodišča: